



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Adoratur à Matre afflictissima, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

CONSIDERATIO V.

*Adoratio defuncti Salvatoris in sinu
afflictae Matris.*

CVm jam versemur in diei Veneris sancti mysteriis, in die supremo Salvatoris, ab æterno præordinato, & in tempore secundum sanctissimam æterni Patris voluntatem completo.

Considera anima mea, Deiparam ad crucis pedem, veluti ad aram mundi confidentem, è nobilissimorum virorum Iosephi ab Arimathia, & Nicodemi manibus, crucifixi, & defuncti Salvatoris lacerum corpus excipere, deosculari venerandum ejus caput, sacrosanctam faciem livore plenam, manus ac pedes clavis perfossos, cruentum corpus lacrymis abluere, suavissimo lateris vulnere præcipuè affigi. Post hæc dolentis Matris pia, & mœsta obsequia, Magdalena, aliique,

aliique, qui aderant, magnâ reverentiâ, ac ingenti sensu, corpus Dominicum adorarunt, & humili osculo sacra ejus vulnera venerati sunt.

*Ludovicus
Iacobellus
To. 1. vitam
rum SS.
Umbria.*

Quod obsequium quàm gratum Salvatori sit, docuit ipse, cum B. Angelus de Fuligno apparuit eâ formâ, quâ de Cruce depositus in sinu afflictissimæ Matris, recenti fluens sanguine decumbebat; quem circumdari & magnâ reverentiâ adorari à subditis sibi Religiosis videbatur conspicere, easque à Domino ad pium osculum lateri suo sacratissimo ferendum benignè invitari: inter quas B. Pasqualina ex fonte illo divinissimo tantam Domini sanguinis copiam, tantumque cœlestis suavitatis, ac solatii hausit, ut in aliam omninò mutata videretur. Ita prodest defunctum, atque vulneratum Salvatorem piè ac reverenter in sinu dolentis Matris recumbentem venerari.

Cogor hîc iterum ex pia & eleganti elegia in rem affectumque præsentem, paucos hos versus decerpere, & Virgini

gini Matri exanime Filii sui corpus de
cruce depositum, habenti in sinu, mœ-
stisq̄ue lacrymis inspergenti, dedicare.
Tene ego (nec movear?) videam mœstis-
sima matrum,

Sidron. de
Hoffche in
eleg.

Complexam nati membra cruenta tui?
Eque tuis oculis, super illius ora cadentes
Aspiciam lacrymas, contineamq̄ meas?
Ecce suo tecum rerum natura parenti
Ingemit, & quo tu, funere lasa dolet.
Omnia cum doleant, uni mihi pectora constent
Rupibus, & scissis asperiora jugis?
Qui sum causa tui, sim pars quoque, diva do-
loris,

Et minuam luctus hac ego parte tuos.
Callirhoë nobilis puella, Pata-
ræ, quæ Achaiaë urbs est, oriunda,
ad mortem diis placandis damnata
erat innocens. Sacrificulus cultro ex-
pedito, ut eam jugularet, ejus mode-
stos mores, gratias, formam intuitus,
puellæ parcit, sibiq̄ue cultro in cor
adacto vitâ eripit. Attonita Callirhoë,
& non expectati casus horrore percul-
sa, in defunctum exanimis corruit, vi-
tamq̄ue in vulnere ejus sepelivit. Non
eram

eramus nos innocentes, eramus æternâ morte damnati omnes. at Dei Filius pro nobis crucem subit, cor sibi à milite transfigi patitur. Sed plangentem hîc Augustinum audiamus, dum vel in cruce suffixum, vel ex ea in Matris mœstissimæ sinum depositum contemplamur Salvatorem *Quid commisisti*, inquit ille, *dulcissime Iesu, ut sic judicareris? Quid commisisti amantissime Salvator, ut adeò dirè tractareris? Quod scelus tuum, qua noxa tua, qua causa mortis, qua occasio tue damnationis? Ego sum tui plaga doloris, tuæ culpa occisionis, Ego tuae mortis meritum, tua vindictæ flagitium. Ego tuae passionis livor, tui cruciatus labor. O mirabilis censura conditio, & ineffabilis mysterij dispositio. Peccat iniquus, & punitur justus, deliquit reus, & vapulas innocens, offendit impius, & damnatur pius. Quod meretur malus, patitur bonus. Quod perpetrat servus, exolvit Dominus. Quod committit homo, sustinet Deus. Quò nate Dei, quò tua descendit humilitas? quò tua flagravit caritas? quò tua processit pietas? Ego enim impiè egi, tu pœ-*

nâ

Lib. Med.
c. 7.

*nā mulctaris : ego facinus admisi , tu ultione
 plecteris : ego superbivi , tu humiliaris : ego
 rukur , tu attenuaris : ego inobediens extiti ,
 tu obedientia , scelus inobedientia luis . Ego
 fruor delicijs , tu virgis , spinis , ac clavib la-
 niaris . Quò nate Dei tua excrevit benigni-
 tas ? quò tuus attigit amor ? Quò pervenit
 compassio ?*

In Othonis , Romanos inter Impe- ^{Xenophon}
 ratores octavi , ex prælio deportati , ^{in eius vita}
 multisque vulneribus faucii corpus , se
 proruebant milites , illi amplexu , lacry-
 mis , osculisque , quasi parentando justa
 solventes . Fuere , qui nefas putantes ,
 patriæ parenti optimo esse superstites ,
 vitam sibi adimebant . Iacet in sinu
 mœstissimæ matris mortuus , & gra-
 vissimis vulneribus confossus Salva-
 tor ; ubi amplexus ? ubi oscula ? ubi
 lacrymæ ? Quid ni ei compatiamur , &
 vulneri ejus sacro immoriamur , ut ei
 soli vivamus , qui pro nobis mortuus
 est ? ne , ut ait Bernardus , perinde
 ac si injuriis , & maleficiis , ab eo fuif-
 semus affecti , in eum crudeliùs ex-
 ardescamus , eoque spectante , pec-
 care

care non erubescamus.

Meliora benignissime Iesu tibi debeo, & voveo, votumque non violandum confirmo, & ob signo cruento sacratissimorum quinque vulnerum tuorum sigillo.

